

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 23. lutego 1918.

Treść: № 66. Ustawa, dotycząca podatku wojennego od wyższych przychodów z przedsiębiorstwa towarzystw i od nadwyżki dochodu poszczególnych osób z lat 1916 i 1917.

66.

Ustawa z dnia 16. lutego 1918,

dotycząca podatku wojennego od wyższych przychodów z przedsiębiorstwa towarzystw i od nadwyżki dochodu poszczególnych osób z lat 1916 i 1917.

Za zgodą obu Izb Rady państwa zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wyższe przychody z przedsiębiorstwa towarzystw akcyjnych, związków akcyjnych, towarzystw komandytowych na akcyę, gwarectw górniczych, towarzystw z ograniczoną poręką oraz stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych (w dalszym ciągu zwanych towarzystwami) z wojennych lat obrotowych 1916 i 1917 oraz osiągnięte w latach kalendarzowych 1916 i 1917 nadwyżki dochodu fizycznych osób i spoczywających mas spadkowych (poszczególnych osób), wymienionych w § 153. ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu noweli z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13, podlegają podatkowi wojennemu.

Za wojenne lata obrotowe 1916 i 1917 należy uważać przy towarzystwach z zastrzeżeniem postanowienia § 2., ustęp 4., lata obrotowe, rozpoczynające się w latach kalendarzowych 1916 i 1917. O ile w następujących poniżej postanowieniach jest w ogólności mowa o wojennych latach obrotowych towarzystw, należy rozumieć pod tem lata obrotowe, które przypadają w całości lub w części na okres czasu od dnia 1. sierpnia 1914 do dnia 31. grudnia 1917.

Podatkowi wojennemu podlegają także nadwyżki przychodów takich towarzystw, które są na podstawie specjalnych ustaw uwolnione w całości lub w części od podatku zarobkowego.

I. Podatek wojenny towarzystw.

§ 2.

Przy towarzystwach, mających swą siedzibę w krajach tutejszych, tworzy podstawę opodatkowania ta nadwyżka przychodu, którą osiągnęły one w wojennym roku obrotowym 1916 względnie 1917 w porównaniu z przeciętnym czystym przychodem z lat obrotowych w czasie pokoju (§ 5., I).

Przy powstających świeżo towarzystwach tutejszokrajowych, których pierwszy rok obrotowy

ma być już uważany za wojenny rok obrotowy, należy przychód czysty z ich przedsiębiorstw, obliczony w myśl § 4., poddać podatkowi wojennemu o tyle, o ile on przekracza 5 procent kapitału zakładowego (§ 5., II) według jego stanu z początkiem wojennego roku obrotowego.

Przy towarzystwach, mających swą siedzibę za granicą, lecz utrzymujących w krajach tutejszych przedsiębiorstwo, uważa się za nadwyżkę przychodu tę kwotę, o którą przychód czysty, uzyskany z tutejszokrajowego przedsiębiorstwa (§ 4.), przewyższa przeciętny czysty przychód lat obrotowych w czasie pokoju (§ 5., 1, ustęp 1. i 2.). Jeśli przedsiębiorstwo tutejszokrajowe zostało otwarte dopiero w wojennych latach obrotowych, to za nadwyżkę przychodu należy przyjąć uzyskany czysty przychód.

W razie, gdy pewne towarzystwo przechodzi do jakiegoś innego roku obrotowego aniżeli dotychczasowy, oznacza Minister skarbu, do jakich okresów obrotowych ma być ta ustawa stosowana. Należy przytem przestrzegać, aby opodatkowaniu wedle tej ustawy zostały poddane nadwyżki przychodów z okresu czasu co najmniej 24 miesięcy.

Jeżeli wojenny rok obrotowy lub rok obrotowy w czasie pokoju obejmuje okres czasu dłuższy lub krótszy niż jeden rok, wówczas należy przychód czysty takiego roku obrotowego przerachować celem obliczenia nadwyżki przychodu na przychód jednego roku (§ 15., ustęp ostatni).

Obowiązek towarzystw tutejszokrajowych do opłaty podatku odpada, jeżeli przychód czysty nie przewyższa 5 procent kapitału zakładowego według jego stanu z początkiem odnośnego wojennego roku obrotowego.

§ 3.

Jeżeli pierwszy wojenny rok obrotowy skończył się przed dniem 31. grudnia 1914, wówczas należy podatek, mający być wymierzony na podstawie zamknięcia rachunkowego za ostatni wojenny rok obrotowy, przypisać tylko w takiej kwocie, o jaką on przewyższa podatek, wymierzony na podstawie zamknięcia rachunkowego za pierwszy wojenny rok obrotowy.

§ 4.

Za przychód czysty należy uważać przychód, obliczony lub mający być obliczonym według przepisów II. działu ustawy o podatkach osobistych po odciążeniu doliczonych według § 94., lit. c, odsetek od pożyczek i przypadającego od tego przychodu podatku zarobkowego wraz z dodatkami ciał autonomicznych i z dodatkami wojennymi.

Przy towarzystwach z ogr. por. należy przy obliczeniu przychodu czystego uwzględnić także postanowienia § 115., punkt IV., ustawy z dnia 6. marca 1906. Dz. u. p. Nr. 58. Przy towarzystwach z ogr. por., podlegających powszechnemu podatkowi zarobkowemu, należy obliczać kwotę podatku zarobkowego, jaka ma być odciągnięta, podług tych postanowień, jakie obowiązują dla towarzystw z ogr. por. z kapitałem zakładowym ponad milion koron. Celem obliczenia kwoty dodatków, jaka ma być odciągnięta, należy tę kwotę podatku rozdzielić w stosunku przypisanych w poszczególnych gminach kwot powszechnego podatku zarobkowego przy uwzględnieniu przypadającej na siedzibę towarzystwa kwoty. Przy zgłaszaniu tej pozycyi potrącenia mają towarzystwa dostarczyć wszystkich potrzebnych wykazów. Powszechny podatek zarobkowy wraz z dodatkami, zaliczony przez towarzystwo, należy włączyć do czystego przychodu.

Do czystego przychodu towarzystw tutejszokrajowych należy także włączyć wyniki z interesów, uzyskane za granicą.

§ 5.

I. Przeciętny przychód czysty lat obrotowych w czasie pokoju należy z zastrzeżeniem postanowienia § 17. obliczać wedle wyników pięciu lat obrotowych, jakie poprzedziły dzień 1. sierpnia 1914. obliczonych stosownie do § 4., przyczem należy wyłączyć te oba lata, w których został uzyskany najwyższy i najniższy czysty przychód. Przy towarzystwach tutejszokrajowych należy rozumieć pod tymi dwoma latami, jakie mają być wyłączone, lata z najwyższym i najniższym czystym przychodem w stosunku do kapitału zakładowego (II.) wedle jego stanu z końcem odnośnego roku obrotowego.

Przy towarzystwach, które nie istniały jeszcze przez pięć lat obrotowych w czasie pokoju, należy obliczyć przeciętny czysty przychód na podstawie wyników ostatnich trzech lat obrotowych w czasie pokoju, a jeśli towarzystwo także i tak długo jeszcze nie istniało, na podstawie wyników krótszego czasu jego istnienia.

Jeśli w ciągu lat przeciętnych nastąpiło powiększenie kapitału zakładowego, to do czystego przychodu za czas poprzedzający powiększenie kapitału należy doliczyć kwotę w wysokości 5 procent od podwyżki kapitału za każdy rok.

Jeżeli okaże się w przecięciu strata, wówczas należy z zastrzeżeniem postanowienia § 17. przyjąć jako przeciętny czysty przychód zero.

Jeśli kapitał zakładowy wojennego roku obrotowego jest wyższy niż kapitał ostatniego miarodajnego roku przeciętnego, to dla obliczenia nadwyżki przychodu dla wojennego roku obrotowego należy do przeciętnego czystego przychodu, obliczonego wedle poprzednich ustępów, doliczyć 5 procent podwyżki kapitału; jeżeli podwyższenie kapitału nastąpiło dopiero w ciągu wojennego roku obrotowego, wówczas dolicza się tylko taką kwotę, jaka odpowiada reszcie roku po podwyższeniu kapitału.

Jeżeli podwyższony kapitał wpłaca się w kilku ratach, należy przyjąć jako chwilę podwyższenia kapitału ostatni termin wpłaty.

Jeżeli jakieś towarzystwo zostało podczas lat obrotowych w czasie pokoju albo wojennych lat obrotowych celem dalszego prowadzenia tego samego przedsiębiorstwa przeistoczone na jakieś inne towarzystwo wymienione w § 1. rodzaju, wówczas należy obliczyć przychód przeciętny przy równoczesnem uwzględnieniu wyników obrotu, i, jeżeli chodzi o podatek wojenny jakiegoś towarzystwa tutejszokrajowego, także przy uwzględnieniu kapitału zakładowego przedsiębiorstwa w pierwotnej formie towarzystwa. Postanowienie to należy odpowiednio stosować także przy towarzystwach akcyjnych, które włączyły do siebie jakieś inne towarzystwo w drodze fuzji.

11. Za kapitał zakładowy uważa się wpłacony kapitał podstawowy (§ 30.) z doliczeniem wykazanych w bilansie prawdziwych rezerw; jednakże nie należy wliczać do kapitału zakładowego rezerw utworzonych z zysków wojennych lat obrotowych, ani też powiększeń kapitału podstawowego z takich zysków lub rezerw.

Nowe wpłaty na kapitał podstawowy, przedsięwzięte w latach 1916 i 1917, nie należy doń doliczać, o ile przyjęcie nowych kapitałów nie było potrzebne dla utrzymania lub rozszerzenia interesów w tych latach. Jeżeli pod tym względem powstaną wątpliwości, należy zasięgnąć opinii rzeczoznawców a w razie potrzeby oświadczenia władzy koncesyjnej.

Wykazane w bilansie przeniesienia strat oraz kwoty, zaczerpnięte na podstawie uchwały walnego zgromadzenia z funduszków rezerwowych, należy o tyle odliczyć od kapitału zakładowego, o ile przewyższają powiększenia kapitału zakładowego, które według poprzedzających ustępów nie mają być uwzględniane.

§ 6.

Zastanowienie przedsiębiorstwa lub tegoż przeniesienie na jakąś inną prawniczą albo fizyczną

osobę (§§ 116., 118. i 120. ust. o pod. osob.) tudzież inne zmiany w stosunkach towarzystwa obowiązane do opłaty podatku, nie stoją na przeszkodzie przypisowi podatku wojennego wedle tego rozdziału na podstawie wyników wojennych lat obrotowych 1916 i 1917.

Jeżeli przy przeniesieniu przedsiębiorstwa na jakąś osobę, nie podlegającą podatkowi wojennemu towarzystw, będzie przedsiębiorstwo prowadzone przez oddawcę na rachunek odbiorcy, wówczas ma podatek od nadwyżki przychodu z czasu tego prowadzenia przedsiębiorstwa uiścić oddawca.

§ 7.

Towarzystwa, posiadające akcje lub udziały innego towarzystwa, są uprawnione do potrącenia tej nadwyżki wpływów od czystego przychodu pewnego wojennego roku obrotowego, którą miały z wymienionych akcji lub udziałów ponad przecięcie wymienionych w §. 5., 1. ustęp 1. i 2., lat obrotowych w czasie pokoju, jeżeli posiadały w dotyczącym wojennym roku obrotowym w chwili, w której zapadła uchwała o rozdziale zysków tego innego towarzystwa, więcej niż jedną piątą wszystkich akcji lub udziałów tegoż towarzystwa i jeżeli to drugie towarzystwo zostało poddane podatkowi wojennemu od przychodów, z których pochodzą wymienione nadwyżki wpływów.

Wysokość wyłączalnej nadwyżki wpływów oznacza się podług stanu posiadanych akcji lub udziałów w chwili, oznaczonej w ustępie 1.

O ile stan posiadania w wojennym roku obrotowym nie przewyższa stanu posiadania w ostatnim roku obrotowym w czasie pokoju, należy obliczyć wyłączalną nadwyżkę wpływów z różnicy między udziałami w zyskach, przypadającymi na stan posiadania roku wojennego w tymże roku, a udziałami w zyskach, przypadającymi na taką samą ilość akcji i udziałów w latach przeciętnych. Dla stanu posiadania akcji i udziałów, który przewyższa stan ostatniego roku obrotowego w czasie pokoju, wynika wyłączalna nadwyżka wpływów z porównania udziałów w zyskach, przypadających nań w wojennym roku obrotowym, z 5-cio procentowem oprocentowaniem kwoty kapitału, użytej na zakupno akcji i udziałów.

Wszystkie miarodajne okoliczności winne być przez towarzystwa wiarygodnie wykazane.

II. Podatek wojenny poszczególnych osób.

§ 8.

Przy poszczególnych osobach należy poddać podatкови tę nadwyżkę dochodu, którą uzyskały one rzeczywiście w latach 1916 i 1917 w porównaniu z dochodem z roku 1913, a na życzenie podatnika w porównaniu z przeciętnym dochodem lat 1911, 1912 i 1913 (lat przeciętnych).

Jeżeli dochód roku 1913, względnie przeciętny dochód wynosi mniej niż 10.000 K, to należy go celem obliczenia nadwyżki dochodu przyjąć w wysokości 10.000 K.

Dochód (§ 159. ustawy o podatkach osobistych) należy przyjąć w kwocie, w jakiej przyjęto go za podstawę wymiaru podatku dochodowego. O ile osiągniętego rzeczywiście dochodu nie wzięto za podstawę wymiaru podatku dochodowego, winno nastąpić samoistne komisyjne obliczenie tego dochodu.

Jeżeli przy wymiarze podatku dochodowego następuje obliczenie według lat gospodarczych (bilansowych), które nie schodzą się z latami kalendarzowymi (§ 156., ust. 4., ust. o pod. osob.), wówczas należy zliczać razem te stosunkowe części dochodu tych lat gospodarczych, jakie odpowiadają okresom czasu, tworzącym rok kalendarzowy. Przypadającą jednak na rok kalendarzowy 1917 część zysku roku bilansowego 1917/1918 należy ustalić w jej rzeczywistej wysokości; na żądanie winien ją podatnik wykazać.

Jeżeli dochód wskutek przybycia do obszaru, w którym obowiązuje ta ustawa, lub wskutek opuszczenia tego obszaru albo wskutek przejścia majątku z powodu śmierci nie obejmuje przeciągu czasu pełnego roku, wówczas należy dochód tego krótszego przeciągu czasu przerachować celem wypośredkowania nadwyżki dochodu na dochód roczny. Jeśli wyżymienione zdarzenie zaszło w roku wojennym, to należy z podatku rocznego przypisać tylko kwotę częściową, przypadającą stosunkowo na krótszy przeciąg czasu.

§ 9.

L Od podatku wojennego są uwolnione:

1. nadwyżki dochodu z poborów służbowych i wynagrodzeń za pracę oraz z poborów tytułem zaopatrzenia (§ 167. ust. o pod. osob.) z tutejszokrajowych kas państwowych, nadwornych, krajo-

wych, powiatowych lub gminnych lub z c. i k. wspólnych kas, dalej z funduszów publicznych.

2. Nadwyżki dochodu z innych poborów służbowych i wynagrodzeń za pracę z wyjątkiem tanyem oraz z poborów tytułem zaopatrzenia (§ 167. ust. o pod. osob.), jeżeli łączne pobory nie przewyższają 20.000 K.

3. Kwoty, które zostały dowodnie jako datki obrócone na cele pieczy wojennej (rozporządzenie cesarskie z dnia 31. października 1914, Dz. u. p. Nr. 315, względnie rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 316, i rozporządzenie cesarskie z dnia 29. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 164), o ile wynosiły w przeciągu jednego roku kalendarzowego (roku wojennego) co najmniej 500 K, a przy ogólnym dochodzie w wysokości ponad 30.000 K co najmniej 5 procent tego dochodu; pod tymi samymi warunkami może Minister skarbu także wtedy, gdy datki zostaną obrócone na inne cele dobroczynne lub użyteczności powszechnej, zezwolić po zbadaniu w poszczególnych przypadkach na uwolnienie wyłożonych na te cele kwot od podatku wojennego.

4. Wygrane losowe i loteryjne, o ile je podatnik wiarogodnie wykáže.

5. Nadwyżki dochodu z nadzwyczajnych wyrobów lasowych, o ile one nie pochodzą z podwyższenia ceny w czasie wojny. W takich razach należy zatem tylko tę kwotę włączyć do podstawy wymiaru podatku wojennego, jaka równa się różnicy między uzyskaną w roku wojennym ceną sprzedaży a kwotami wartości, które należy obliczyć podług przeciętnych stosunków w ostatnich pięciu latach pokojowych. Przy wyrobach lasowych, które musiały być przeprowadzone w obszarach, nawiedzonych wydarzeniami wojennymi, wskutek spowodowanych przez nie bezpośrednio lub pośrednio uszkodzeń lasów, jak spustoszenia przez owady, należy nadwyżkę wpływów, spowodowaną przez podwyższenie cen w czasie wojny, włączyć tylko w połowie do nadwyżki dochodu, podlegającej podatкови.

6. Nadwyżki wpływów, pochodzące dowodnie z udziałów w przedsiębiorstwie tutejszokrajowego towarzystwa z ograniczoną poręką, jeżeli w towarzystwie uczestniczyły wyłącznie osoby fizyczne, a to najwyżej w liczbie sześciu. Wolną od podatku jest tylko ta przypadająca na członka towarzystwa część rozdzielonej nadwyżki przychodu, która przy towarzystwie została już rzeczywiście poddana podatкови wojennemu. Celem obliczenia nadwyżki wpływów należy, jeśli udział w przedsiębiorstwie, wedle którego nastąpił rozdział zysków w latach

wojennych, był wyższym lub niższym niż w latach pokojowych, wziąć dla porównania stosunkowo podwyższone lub zmniejszone wpływy roku 1913 (lat przeciętnych).

II. Przy osobach, które prócz wolnej nadwyżki dochodu posiadają jeszcze inną nadwyżkę dochodu, należy celem oceny obowiązku podatkowego i stopy podatkowej wliczyć wolną nadwyżkę dochodu; mają one z podatku, obliczonego podług całej nadwyżki dochodu, uścić kwotę częściową, przypadającą stosunkowo na część podlegającą podatkowi.

III. Od nadwyżki dochodu należy potrącić straty w własności nieruchomości i w ruchomościach, należących do jej odpowiedniego użytkowania i do gospodarowania nią, jeśli powstały przez zniszczenie lub przez inne bezpośrednie gwałtowne uszkodzenie wskutek wypadków wojennych. Również należy uwzględnić straty, poniesione jeszcze przed rokiem 1916. O ile takie straty przenoszą nadwyżkę dochodu dotyczącego roku wojennego, należy je potrącić od nadwyżki dochodu innych lat wojennych. W razie późniejszego zwrotu szkody należy wymiar podatku wojennego sprostować.

§ 10.

Jeśli stosownie do § 157. ust. o pod. osob. dolicza się dochód członków gospodarstwa domowego do dochodu głowy gospodarstwa domowego i jeżeli stosunki gospodarstwa domowego w roku wojennym są odmiennie od stosunków w roku 1913 (w latach przeciętnych), wówczas należy celem porównania dochody poszczególnych, wchodzących w rachubę osób z roku 1913 (z lat przeciętnych) w ten sposób złączyć lub rozdzielić, aby się miarodajny dochód lat pokojowych składał z dochodów tych samych osób co dochód roku wojennego.

Zasilków na utrzymanie między rodzicami i dziećmi lub między małżonkami (§ 157., ustęp 5. ust. o pod. osob.) nie należy brać w rachubę celem obliczenia nadwyżki dochodu ani przy dającym jako pozycyi do potrącenia ani przy biorącym jako wpływu.

§ 11.

Dochód z majątku, odziedziczonego po rozpoczęciu się roku 1913 (lat przeciętnych), należy traktować jako nadwyżkę dochodu spadkobiercy tylko co do tej kwoty, o którą przewyższa on dochód, uzyskany z tego majątku w roku 1913 (w latach przeciętnych).

W ten sam sposób należy postępować także w przypadkach przeniesienia majątku przez wy-

znanie wiana lub przez wyprawę, przez umowy o oddanie lub darowizny między rodzicami (dziadkami) a dziećmi (wnukami) albo między małżonkami, następnie przy przejściu prebendy z jednego posiadacza na drugiego.

§ 12.

Wygrane losowe i loteryjne z roku 1913 (z lat przeciętnych) należy wyliczyć z dochodów tych lat.

Jeśli dochód roku 1913 (lat przeciętnych) był wskutek innych nadzwyczajnych jednorazowych wpływów znacznie wyższy lub wskutek nadzwyczajnych niedoborów znacznie niższy niż zwykle, wówczas ma być przyjęta przez komisję stosowna normalna kwota dochodu przy wyłączeniu nadzwyczajnych wpływów względnie niedoborów.

§ 13.

Jeżeli zeznany do podatku dochodowego lub opodatkowany dochód roku 1913 (lat przeciętnych) został przez podatnika sprostowany na jakąś wyższą kwotę dopiero po dniu 17. kwietnia 1916. wówczas należy takie sprostowanie tylko wtedy uwzględnić, jeżeli podatnik kwotę nadwyżki dochodu, podlegającej podatkowi wojennemu, to jest tak kwotę dochodu roku 1913 (lat przeciętnych) jak też roku wojennego, wiarygodnie wykaże i zrezygnuje z zaczepienia sprostowania przypisu podatku dochodowego za rok 1914 (1913 i 1912), odpowiadającego sprostowaniu przez podatnika, z powodu przedawnienia lub z powodu amnestyi wedle artykułu II. noweli o podatkach osobistych.

§ 14.

Jeżeli przy wymiarze podatku dochodowego za lata podatkowe 1917 do 1922 zostanie stwierdzony majątek, którego przychody nie zostały jeszcze poddane podatkowi dochodowemu przy poprzednim wymiarze i jeżeli podatnik mimo wezwania nie uwiarygodni, że majątek ten pochodzi z wpływów, które nie podlegają podatkowi wojennemu, albo które już zostały opodatkowane, wówczas należy go doliczyć w jego całej wysokości do dochodu bezpośrednio poprzedzającego roku wojennego, miarodajnego dla wypośrodkowania nadwyżki dochodu.

III. Postanowienia wspólne.

§ 15.

Podatek wynosi od pierwszych zaczętych lub pełnych 10.000 K nadwyżki przychodu lub nadwyżki dochodu 5 procent

od następnych zaczętych lub pełnych 10.000 K	10 procent
od następnych zaczętych lub pełnych 20.000 K	20
od następnych zaczętych lub pełnych 20.000 K	30
od następnych zaczętych lub pełnych 40.000 K	40
od następnych zaczętych lub pełnych 200.000 K	50
od kwot wyższych (ponad 300.000 K)	60

O ile nadwyżka dochodu pochodzi w całości lub w części z obliczonego na zysk i tylko czasowo wykonywanego zatrudnienia, które ma za przedmiot okazjne pośredniczenie w dostawach wojennych lub w innych interesach, które stoją w związku z gospodarstwem wojennem, wówczas należy podatek, względnie jego stosunkową część podwyższąć o 20 procent.

Podatek towarzystw tutejszokrajowych ma być opłacany w wysokości dwóch trzecich kwoty (kwoty podstawowej), przypadającej wedle ustępu 1. od nadwyżki przychodu, jednakże z dołączeniem dodatku, jaki przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 2 procent kapitału zakładowego (§ 5., II.) wedle jego stanu z początkiem wojennego roku obrotowego, należy opłacać w wysokości 3 procent

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 4 procent w wysokości 6

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 6 procent w wysokości 12

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 8 procent w wysokości 18

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 10 procent w wysokości 24

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 12 procent w wysokości 30

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 14 procent w wysokości 36

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 16 procent w wysokości 42

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 18 procent w wysokości 48

przy nadwyżce przychodu, nie przewyższającej 20 procent w wysokości 54

przy nadwyżce przychodu ponad 20 procent w wysokości 60

kwoty podstawowej.

Podatek łącznie z dodatkiem nie może jednak przerosnąć 60 procent podlegającej podatkowi nadwyżki przychodu.

Przedsiębiorstwa, korzystające z ulg podług § 85. ustawy o podatkach osobistych, mają opłacać tytułem podatku wojennego połowę kwoty, przypadającej stosownie do ustępu 1.

Podatek odpada w zupełności, jeśli prowadzenie interesów tych stowarzyszeń polega na dostarczaniu towarów dla gospodarstwa ich członków.

Obowiązek podatkowy odpada, jeżeli nadwyżka przychodu lub nadwyżka dochodu nie przerosła 5000 K.

Przy wojennych latach obrotowych, które trwają dłużej lub krócej niż 12 miesięcy, należy podatek, przypadający od obliczonej stosownie do § 2., ustęp 5., rocznej nadwyżki przychodu, przeliczyć na rzeczywisty czas trwania wojennego roku obrotowego i przypisać w kwocie wyższej lub niższej, jaka w miarę tego wynika.

§ 16.

Na żądanie władzy podatkowej mają podatnicy wnieść zeznanie co do podlegającej podatkowi nadwyżki przychodu, względnie co do podlegającej podatkowi nadwyżki dochodu, podług formularza, który zostanie ustalony w drodze rozporządzenia.

Towarzystwa z ogr. por., podlegające powszechnemu podatkowi zarobkowemu, są obowiązane czyste przychody każdego wojennego roku obrotowego i tych pięciu lat obrotowych w czasie pokoju, jakie poprzedziły bezpośrednio dzień 1. sierpnia 1914. obliczać i zeznawać podług przepisów, obowiązujących dla osobnego podatku zarobkowego.

§ 17.

Minister skarbu może zezwolić w nadzwyczajnych przypadkach na prośbę podatnika, by zamiast przychodu w czasie pokoju (dochodu w czasie pokoju), miarodajnego stosownie do § 5. I., i § 8., było wzięte za podstawę przecięcie z ostatnich sześciu lat obrotowych (lat kalendarzowych), poprzedzających dzień 1. sierpnia 1914. albo, jeżeli z przecięcia wynika strata lub przychód, nie dosięgające 5 procent własnego kapitału podatnika, który był dowodnie włożony w ostatnim miarodajnym roku w czasie pokoju w przemysłowe lub rolne przedsiębiorstwo, by została jako przecięcie przyjęta także wyższa kwota, która nie może jednak przewyższać 5 procent kapitału zakładowego.

W takich przypadkach ma podatnik wykazać, że mniejszy przychód, względnie strata zostały spowodowane przez nadzwyczajne stosunki, które

obniżają wydatność dochodu jego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa w nadzwyczajnej mierze, a które trwały przez przeważającą część lat przeciętnych.

§ 18.

Przy osądzaniu stosowności odpisów i złożeń do funduszków specjalnych (§ 95., lit. f, i § 160., l. 1, ust. o pod. osob.) należy brać wzgląd na nadzwyczajne zmniejszenia wartości i strat, spowodowane przez wojnę. Rozumieć pod tem należy obok zniszczeń wartości w inwentarzu i w materiale obrotowym na obszarze wojennym w szczególności także straty w wierzytelnościach, następnie ubytki na wartości wskutek szczególnie intensywne używania środków ruchu (maszyn, narzędzi itp.) w czasie wojny, dalej zmniejszenia wartości i straty, jakie wynikną wskutek późniejszego przystosowania przedsiębiorstwa do wymogów gospodarki wojennej (ubytki na wartości urządzeń przedsiębiorstwa, które zostały przysposobione przeważnie do celów przemysłu wojennego, ubytki na wartości zapasów w porównaniu z zapłaconymi cenami wojennymi itp.). Straty te należy jednak tylko o tyle uwzględniać, o ile są one już w danym razie widoczne i dadzą się oszacować a nie są już dostatecznie pokryte przez utworzenie rezerwy dla strat wojennych po myśli rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 60.

Jeśli podatnik celem przystosowania przemysłowego lub rolnego przedsiębiorstwa do wymogów gospodarki pokojowej odłożył na pokrycie nie dających się jeszcze cyfrowo oszacować, jednakże prawdopodobnych strat wskutek ubytków na wartości, jakie prawdopodobnie nastąpią przy urządzeniach przedsiębiorstwa, przysposobionych do gospodarki wojennej, albo na pokrycie prawdopodobnej nadwyżki kosztów przyszłego uzupełnienia urządzeń przedsiębiorstwa, nie wyłączając żywego i martwego inwentarza gospodarstwa rolnego, osobną kwotę w wysokości, odpowiadającej stosunkom, wówczas nie należy narazie pobrać przypadającej na nią części podatku wojennego, o ile takie odłożenie nie zostało już według pierwszego ustępu traktowane jako pożyczka do potrącenia przy obliczeniu podlegającego podatkowi czystego przychodu, względnie dochodu. W miarę dowodu, jaki ma podatnik najpóźniej do upływu pierwszego roku po zawarciu pokoju złożyć co do zajęcia strat (ubytku wartości), względnie co do przeprowadzenia uzupełnień, należy podatek sprostować.

Podatnik może żądać, aby od czystego przychodu wojennego roku obrotowego (roku wojennego) zostały odliczone te objęte nim kwoty zysku, eo do których zostanie niezbitcie (przez przedłożenie

faktur, urzędowych cenników, orzeczeń rzeczoznawców itp.) wykazanem, iż pochodzą one z niższego oszacowania zapasów w towarach i surowcach, wziętego za podstawę dla ostatniego bilansu pokojowego.

§ 19.

Przychody, osiągnięte w wojennych latach obrotowych (latach wojennych) 1914, 1915, 1916 i 1917, jednakże nie zarachowane w tych latach z powodu, iż rozliczenie się z interesentami (konsorcjami i tym podobnie) jeszcze zalega, lub z innych przyczyn, należy zeznać do podatku wojennego w ciągu 4 tygodni po upływie tego roku, w którym zarachowanie nastąpiło. To samo obowiązuje także dla przyrostu wartości zapasów (§ 18., ustęp 3.), jeśli i o ile on powstał w wojennych latach obrotowych (latach wojennych), atoli w tych latach nie został ksiązkowo uwzględniony.

Określone poprzednio przychody należy włączyć do czystego przychodu (dochodu) ostatniego wojennego roku obrotowego (roku wojennego), a to przyrost wartości wedle stanu przy końcu tego roku; jednakże może podatnik potrącić od przyrostu wartości kwotę, jaka odpowiada stosownemu uwzględnieniu przypuszczalnego przyszłego zniżenia wartości. Należy ją obliczyć wedle stosunków, istniejących w wyznaczanej chwili.

Wszystkie przychody z wojennych lat obrotowych (lat wojennych), nie zarachowane do końca roku 1919, należy osobno wykazać władzy podatkowej do dnia 31. stycznia 1920. Władza podatkowa może po przesłuchaniu podatnika zarządzić włączenie tychże do podatku wojennego także przed ich zarachowaniem, skoro nie zachodzą żadne ważne powody do dalszego odraczania zarachowania. Na wniosek podatnika należy przesłuchać rzeczoznawców.

Zeznanie przyrostu wartości zapasów ma nastąpić najdłużej w rok po zamknięciu ostatniego wojennego roku obrotowego.

Do zysków, które należy za ostatni wojenny rok obrotowy dodatkowo zeznać, należą także te części wojennych rezerw strat, utworzonych stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 60, które pochodzą z przychodów wojennych lat obrotowych, przy wymiarze podatku zarobkowego zostały uznane jako policzalna pożyczka do potrącenia i do chwili rozwiązania wojennej rezerwy strat (§ 1., ustęp 2. i 3., cytowanego rozporządzenia) nie zostały użyte zgodnie z ich przeznaczeniem.

§ 20.

Podatku wojennego nie należy potrącać ani przy wymiarze tego podatku ani też przy wymiarze podatku zarobkowego, względnie podatku dochodowego.

§ 21.

Jeśli w pewnym wojennym roku obrotowym (roku wojennym) okaże się strata, wówczas należy ją potrącić z nadwyżki przychodu, względnie nadwyżki dochodu innych lat.

§ 22.

Podatek wojenny należy każdorazem wpłacać w dwu równych ratach, z których pierwsza jest płatną w 30 dni po doręczeniu nakazu zapłaty, a druga po upływie dalszych sześciu miesięcy.

§ 23.

Przypisu podatku wojennego w celu wymiarzenia dodatków i obliczenia opłat nie uskutecznia się.

§ 24.

Jeżeli przez ukrócenie lub zatajenie podatku, popełnione po ogłoszeniu tej ustawy, zostanie prócz podatku zarobkowego lub dochodowego także podatek wojenny ukrócony lub na ukrócenie narażony, to należy obok kary za ukrócenie lub zatajenie podatku zarobkowego lub dochodowego nałożyć także karę za ukrócenie lub zatajenie podatku wojennego.

Za zatajenie podatku uważa się także zaniechanie dodatkowego zeznania uzyskanych w latach wojennych, jednakże w tych latach niezarachowanych zysków lub zaniechanie wykazania zysków, niezarachowanych do końca roku 1919 (§ 19.).

§ 25.

Za rok administracyjny, miarodajny podług § 1. ustawy o przedawnieniu z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, w którym powstała należyłość podatkowa, uważa się rok kalendarzowy, następujący bezpośrednio po wojennym roku obrotowym (roku wojennym).

Po myśli § 3. powołanej ustawy miarodajną jest płatność pierwszej raty podług § 22.

§ 26.

O ile nie wydano żadnego odmiennego zarządzenia, mają do podatku wojennego analogiczne zastosowanie postanowienia II. lub IV., następnie V. i VI. działu ustawy o podatkach osobistych oraz inne ustawowe postanowienia, dotyczące bezpośrednich podatków osobistych.

IV. Zabezpieczenie podatku wojennego.

§ 27.

Tutejszokrajowym towarzystwom wolno po ogłoszeniu tej ustawy rozdzielać za wojenne lata obrotowe 1916 i 1917 dywidendy, tantiemy i wszelkie inne kwoty zysku bez względu na ich nazwę oraz na wymiar, według którego przypadają, skoro przekraczają kwotę, równającą się przeciętnemu rozdziałowi za lata obrotowe w czasie pokoju, tylko o tyle, o ile im pozostaje z rozporządzalnych statutowo i w bilansie wykazanych rezerw łącznie z odłożeniami z bieżącego zysku conajmniej półtora razy tyle, ile wynoszą nadwyżki rozdziału.

Rezerw, związanych już przez nadwyżki rozdziału za poprzednie wojenne lata obrotowe, nie wolno już wstawiać do rachunku przy nadwyżkach rozdziału za późniejsze wojenne lata obrotowe. Rezerwy te pozostają związane w wysokości nadwyżek rozdziału aż do zupełnego uiszczenia podatku wojennego, wymierzonego za ostatni wojenny rok obrotowy.

Jeżeli wojenny rok obrotowy nie obejmuje całego roku lub czasokresu, przekraczającego jeden rok, wówczas należy przeciętny rozdział, obliczony podług § 23., przerachować na faktyczny czas trwania wojennego roku obrotowego.

§ 28.

Za przeciętny rozdział uważa się przeciętną kwotę rozdziałów za pięć lat obrotowych w czasie pokoju (§ 5., l.) po wyłączeniu tych dwu lat, za które w stosunku do kapitału podstawowego (§ 30.) nastąpił najwyższy i najniższy rozdział. Przy towarzystwach, które nie istniały jeszcze przez pięć lat obrotowych w czasie pokoju, uważa się za przeciętny rozdział przeciętną kwotę rozdziałów za ostatnie trzy lata obrotowe w czasie pokoju a, jeżeli towarzystwo nawet i tak długo jeszcze nie istniało, przecięcie rozdziałów za ubiegłe rzeczywicie lata obrotowe w czasie pokoju.

Jeżeli pewien rok obrotowy w czasie pokoju, miarodajny dla obliczenia przecięcia, obejmuje okres czasu, dłuższy lub krótszy niż jeden rok, wówczas należy kwotę rozdziałów za taki rok obrotowy przerachować na jeden rok.

W razie podwyższenia kapitału podstawowego podczas lat przeciętnych, przypadających do porównania albo podczas wojennych lat obrotowych 1916 i 1917, należy stosować analogicznie postanowienia § 5., l. ustęp 3., 5., 6. i 7.

Przy stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych jest miarodajny stan kapitału z końcem roku obrotowego.

Jeżeli za lata przeciętne nie uskutecznił wogóle rozdziału lub jeżeli przeciętny rozdział nie dosięga kwoty 5 procent kapitału podstawowego wojennego roku obrotowego, wówczas uważa się tę kwotę za rozdział przeciętny.

§ 29.

Jeżeli wojenny rok obrotowy, rozpoczynający się w kalendarzowych latach 1916 i 1917, upłynął przed ogłoszeniem tej ustawy, a nie dokonano za taki rok odłożenia, wymaganego stosownie do § 27., wówczas należy to odłożenie przede wszystkim dodatkowo uskutecznić w przyszłości, zanim zostanie dokonany rozdział, przewyższający kwotę przeciętną (§ 28.).

§ 30.

Za kapitał podstawowy po myśli § 28. należy przyjąć przy towarzystwach akcyjnych i związkach akcyjnych wpłacony kapitał akcyjny, przy towarzystwach komandytowych na akcje wpłacony kapitał komandytowy wraz z wkładkami komplementaryszki, przy gwarectwach kapitał gwarectwa, przy towarzystwach z ograniczoną poręką wpłacony kapitał pierwotny, a przy stowarzyszeniach kwotę wpłaconych do interesu udziałów

§ 31.

Dobrowolne rozwiązania oraz przeistoczenia towarzystw, oznaczonych w § 1., na inną formę prawną (na przykład towarzystwa z ogr. por. na towarzystwo akcyjne albo odwrotnie) są dopuszczalne przed wymiarem i uszczeniem podatku wojennego tylko za zezwoleniem władzy podatkowej. Tego zezwolenia należy udzielić, jeżeli istnieje dostateczna pewność co do podatku wojennego (§ 35.). Przeciw odmówieniu zezwolenia przysługuje towarzystwu w ciągu ośmiu dni rekurs do krajowej władzy skarbowej.

Przy przeniesieniu przedsiębiorstw odpowiada odbiorca za podatek wojenny, który ma być swego czasu przypisany oddawcy o tyle, o ile przez przeniesienie zagrożone jest ściągnięcie podatku od oddawcy.

§ 32.

Zagraniczne towarzystwa mają wstawić do osobnej rezerwy 60 procent nadwyżki przychodu, podlegającej podatkowi. Postanowienia § 27., ustęp 3., oraz § 28., ustęp 2., mają analogiczne zastosowanie.

Jeżeli czystym przychodem wojennego roku obrotowego, rozpoczynającego się w latach kalendarzowych 1916 i 1917, rozporządzono jeszcze przed ogłoszeniem tej ustawy, wówczas należy odłożyć przede wszystkim osobną rezerwę za ten rok z tutejszo-krajowego czystego przychodu następujących lat obrotowych.

Osobną rezerwę należy ulokować w tutejszo-krajowych państwowych zapisach długu i złożyć w pocztowej kasie oszczędności, w austro-węgierskim banku, albo w jakiejś innej tutejszo-krajowej instytucji kredytowej.

Odsetki osobnej rezerwy wpływają do innych przychodów.

Osobna rezerwa nie może być z powodu innych pretensji ani poddana egzekucji ani przez inne środki zabezpieczenia dotkniętą. Aż do uszczenia podatku wojennego jest ona usuniętą z pod wolnej dyspozycji towarzystwa, a w wypadku jego rozwiązania także z pod wolnej dyspozycji likwidatorów.

§ 33.

Wypełnienie obowiązków, nałożonych towarzystwom w §§ 27. do 32., należy wykazać władzy podatkowej w 14 dni po zatwierdzeniu zamknięcia rachunkowego, uskuteczzonego stosownie do statutów lub zgodnie z przepisami w inny sposób, najpóźniej jednak w sześć miesięcy po upływie dotyczącego wojennego roku obrotowego, ewentualnie równocześnie z przedłożeniem środków pomocniczych do wymiaru podatku zarobkowego, względnie podatku wojennego.

Opieszale towarzystwa ma wezwać władza podatkowa do przedłożenia dowodu w ciągu 14 dniowego terminu. Przedłożenie może być bez ujmy dla postanowień karnych § 34. wymuszone także przez nałożenie grzywien do 10.000 K. Do postępowania stosują się analogicznie postanowienia § 250. ustawy o podatkach osobistych.

Jeżeli władza podatkowa uzna, że zarządzeniem tej ustawy nie stało się wcale zadość albo

też tylko niezupełnie, wówczas ma ona wezwać towarzystwo za pomocą rezolucji z podaniem powodów do natychmiastowego usunięcia podniesionych braków.

Przeciw rezolucji przystępuje towarzystwu w ciągu 30 dni rekurs do krajowej władzy skarbowej.

§ 34.

Członkowie zarządu, odpowiedzialni osobiście członkowie towarzystwa, kierownicy i likwidatorowie, zaś przy zagranicznych towarzystwach zastępcy i odpowiedzialni kierownicy tutejszo-krajowych filii, którzy świadomie działają przeciw przepisom tej ustawy z zamiarem narażenia na szwank poboru podatku wojennego, będą karani grzywną do 50.000 K.

Jeżeli z okoliczności należy wnioskować, że naruszenie przepisów nastąpiło wprawdzie świadomie, jednakże nie w zamiarze narażenia na szwank podatku, należy nałożyć grzywnę do 10.000 K.

Do postępowania mają zastosowanie przewidziane w V. dziale ustawy o podatkach osobistych, oraz inne postanowienia o ukróceniach i zatajeniach podatku, dotyczące bezpośrednich podatków osobistych.

Wymienione w pierwszym ustępie osoby odpowiadają solidarnie za szkodę, która wyniknie dla skarbu państwa wskutek niedopełnienia zobowiązań, nałożonych w tej ustawie.

§ 35.

Jeżeli władza skarbowa uważa ściągnięcie podatku wojennego za narażone na szwank, wówczas może domagać się zabezpieczenia natychmiast wykonanem zleceniem.

Czysty przychód towarzystw, miarodajny dla wypośredkowania kwoty, mającej być zabezpieczoną, należy obliczyć po myśli §§ 4. i 5. I., ustęp 1. i 2., a miarodajny dochód poszczególnych osób po myśli § 8.

Jeżeli czysty przychód lub dochód nie da się cyfrowo ustalić, wówczas ma miejsce szacunkowe obliczenie po wystuchaniu dwóch świadomych rzeczy osób zaufania, w razie potrzeby w przypuszczalnej wysokości.

Jeżeli przy towarzystwach tutejszo-krajowych okazuje się z lat obrotowych w czasie pokoju w przecięciu strata, to należy jako przeciętny czysty przychód przyjąć zero.

Zlecenie zabezpieczenia, w którym należy podać najwyższą kwotę, która ma być zabezpieczoną, może być wykonane w drodze administracyjnej albo w drodze sądowej. Uprawdopodobnienie niebezpieczeństwa nie jest potrzebne.

Sąd egzekucyjny ma na podstawie takiego zlecenia dozwolić na wniosek władzy podatkowej egzekucji celem zabezpieczenia dla podanej najwyższej kwoty aż do uszczerbienia podatku wojennego.

Przeciw zleceniu zabezpieczenia może być wniesiony rekurs do krajowej władzy skarbowej. Rozstrzygnięcie ma zapasć w ciągu sześciu tygodni, w przeciwnym bowiem razie zabezpieczenie gaśnie.

§ 36.

Osoby, które od podlegającej podatkowi osoby nabyły po dniu 1. sierpnia 1914 przedmioty majątkowe nieodpłatnie albo w drodze czynności pokrywającej nieodpłatne przysporzenie, odpowiadają za podatek przenoszącego aż do wysokości wartości przeniesionego przedmiotu; jednakże może przyjemca przez wykazanie zużycia w dobrej wierze spowodować ograniczenie odpowiedzialności na pozostałe jeszcze wzbogacenie. Dalej może się on uwolnić od odpowiedzialności, jeśli wykaże, że chodzi o nieodpłatne rozporządzenia celem wypełnienia ustawowego zobowiązania, o odpowiadające zwyczajowi okolicznościowe podarunki albo o rozporządzenia w stosownej wysokości, uczynione dla celów użyteczności publicznej, albo o takie, któremi uczyniono zadość moralnemu obowiązкови lub względom przyzwoitości.

V. Postanowienia końcowe.

§ 37.

Ta ustawa niema zastosowania do Banku austriacko-węgierskiego, którego opodatkowanie będzie uregulowane osobno.

§ 38.

Upoważnia się rząd do wydania w drodze rozporządzenia dalszych przepisów o postępowaniu i o wyjątkowych zarządzeniach dla uniknięcia uciążliwości przy ciężarze podatkowym.

§ 39.

Ta ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą istniejące przepisy o podatku od zysków wojennych za rok 1916 oraz ustawa z dnia 2. sierpnia 1917, Dz. u. p. Nr. 334, dotycząca zabezpieczenia podatku wojennego od wyższych przychodów z przedsiębiorstwa towarzystw i od nadwyżki dochodu poszczególnych osób z roku 1917.

Czynności urzędowe i czynności stron, przedsięwzięte przed ogłoszeniem tej ustawy w odniesieniu do podatku wojennego za wojenny rok obrotowy (rok wojenny) 1916 tudzież celem zabezpieczenia podatku wojennego za rok 1917, uważa się za uskutecznione na podstawie tej ustawy, o ile nie stoją w sprzeczności z jej zarządzeniami, i mają one taki skutek prawny, jaki byłby do nich przywiązany podług postanowień tej ustawy, gdyby były nastąpiły po ogłoszeniu tej ustawy.

Podatek od zysków wojennych, przypisany przed ogłoszeniem tej ustawy za rok 1916 na podstawie obowiązujących dotychczas postanowień,

należy wliczyć do podatku, jaki ma być przypisany podług tej ustawy za ten sam rok.

Przy czynnościach karygodnych, które zostały popełnione przed ogłoszeniem tej ustawy odnośnie do podatku od zysków wojennych za rok 1916, należy wymierzać wysokość kary podług dotychczasowych przepisów, natomiast podatek dodatkowy wedle przepisów tej ustawy.

§ 40.

Wykonanie poruczam Moim Ministrom skarbu i sprawiedliwości w porozumieniu z Moimi innymi interesowanymi Ministrami.

Baden, dnia 16. lutego 1918.

Karol włr.

Seidler włr.

Schauer włr.

Wimmer włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, także w roku 1918, w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim.

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 10 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz do kładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za K 5-04	Rocznik 1867 za K 4-80	Rocznik 1885 za K 4-32	Rocznik 1903 za K 10-80
" 1850 " " 12-60	" 1868 " " 4-80	" 1886 " " 5-52	" 1904 " " 6-—
" 1851 " " 3-12	" 1869 " " 7-20	" 1887 " " 6-—	" 1905 " " 7-20
" 1852 " " 6-24	" 1870 " " 3-36	" 1888 " " 10-08	" 1906 " " 14-40
" 1853 " " 7-56	" 1871 " " 4-80	" 1889 " " 7-20	" 1907 " " 15-60
" 1854 " " 10-08	" 1872 " " 7-68	" 1890 " " 6-48	" 1908 " " 10-80
" 1855 " " 5-64	" 1873 " " 7-92	" 1891 " " 7-20	" 1909 " " 10-20
" 1856 " " 5-88	" 1874 " " 5-52	" 1892 " " 12-—	" 1910 " " 10-08
" 1857 " " 6-84	" 1875 " " 4-80	" 1893 " " 7-20	" 1911 " " 8-40
" 1858 " " 5-76	" 1876 " " 3-60	" 1894 " " 7-20	" 1912 " " 15-—
" 1859 " " 4-80	" 1877 " " 2-40	" 1895 " " 8-40	" 1913 " " 11-40
" 1860 " " 4-08	" 1878 " " 5-52	" 1896 " " 8-40	" 1914 " " 18-—
" 1861 " " 3-60	" 1879 " " 5-52	" 1897 " " 18-—	" 1915 " " 11-04
" 1862 " " 3-36	" 1880 " " 5-28	" 1898 " " 7-20	" 1916 " " 15-24
" 1863 " " 3-36	" 1881 " " 5-28	" 1899 " " 12-—	" 1917 " " 18-30
" 1864 " " 3-36	" 1882 " " 7-20	" 1900 " " 8-40	
" 1865 " " 4-80	" 1883 " " 6-—	" 1901 " " 7-20	
" 1866 " " 5-28	" 1884 " " 6-—	" 1902 " " 9-—	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusz = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.